

САЧЫНЕННЕ “ШТО Я ЗРАБЛЮ ДЛЯ БЯСПЕКІ ПРАЦЫ РАБОЧЫХ, КАЛІ БУДУ КІРАЎНІКОМ ПРАДПРЫЕМСТВА”

Сёлета я ўжо выпускніца. Школа дала шмат ведаў, без якіх нельга рухацца далей, і я ўдзячная ўсім за гэта. А цяпер мая мэта – атрымаць прафесію ўрача агульнай практыкі, каб дапамагаць людзям. Але для таго, каб ажыццявіць сваё прызначэнне, трэба яшчэ шмат працаваць, бо ў працы – сэнс жыцця. Усё, што ёсць, ад працы. І так было і будзе ва ўсе часы.

Калі-нікалі даводзілася чуць: трэба правесці інструктаж па ахове працы. І ў тым ліку ён праводзіўся з вучнямі нашай школы ў летнім працоўным лагерах. Але што ж гэта такое – “ахова працы”? Для чаго яна патрэбная і ці патрэбная ўвогуле?

На жаль, гэтае паняцце мне яшчэ мала вядома. На маю думку, ахова працы – гэта правілы, якія кожны чалавек павінен выконваць на сваім працоўным месцы, каб пазбегнуць траўматызму. Таму я лічу, што засцярогі патрэбныя ўсюды: на будоўлі, заводзе, у школе, у любой, нават самай далекай ад рызык прафесіі. І няважна, дзе працуе чалавек – правілы бяспекі павінны быць для ўсіх аднолькавыя. І іх трэба выконваць кожнаму, бо ў наш час адбываецца вельмі шмат няшчасных выпадкаў.

У будучым я мару адкрыць свой медыцынскі цэнтр. І вось тады я стану кіраўніком. А якім павінен быць кіраўнік? На маю думку, сучас-

ны кіраўнік – гэта разумны, крэатыўны, добры, уважлівы да іншых людзей чалавек. І ў першую чаргу кожны кіраўнік павінен клапаціцца пра здароўе сваіх падначаленых, зрабіць на сваім прадпрыемстве ўсё так, каб рабочыя адчувалі сябе на працы па-сапраўднаму камфортна. Толькі тады ты майстар сваёй справы.

Што ж я як кіраўнік буду рабіць для бяспекі працы сваіх калег? У першую чаргу я падбяру кваліфікаваных урачоў, якія добра ведаюць асновы медыцынскай справы, навыкі валодання інструментамі і апаратамі. Асабістымі якасцямі маіх калег-медыкаў павінны быць: акуратнасць, працавітасць, адказнасць, уважлівасць, міласэрнасць, жаданне давесці ўсякую справу да канца. Усе гэтыя якасці павінны забяспечыць высокую прадуктыўнасць і дапамогуць пазбегнуць няшчасных выпадкаў у цэнтры.

Для мяне як кіраўніка цэнтра важна, каб усе работнікі выконвалі свае абавязкі акуратна і правільна: сачылі за лекамі, іх назначэннем, помнілі пра стэрыльнасць, таму што самае маленькае парушэнне можа выклікаць успышку інфекцыі. Неасцярожны ўрач не толькі дапусціць заражэнне хворых якімі-небудзь вірусамі, але і сам можа заразіцца, калі не будзе прытрымлівацца правілаў бяспекі на працоўным месцы. І гэта можа прывесці да смяротнага выніку.

Магчыма, праца ў медцэнтры і не такая небяспечная як, напрыклад, на заводзе. Але ж тут кожны ўрач ці медсястра нясуць адказнасць за здароўе і жыццё іншых людзей.

Дык што ж я зраблю для бяспекі працы сваіх калег? Як засцерагу іх ад няшчасных выпадкаў?

Перш-наперш, безумоўна, я ўвяду працоўную адзінку інжынера па ахове працы, які будзе несці адказнасць за дадзеную справу, пазнаёміць з правіламі электрабяспечнасці і пажарабяспечнасці. Кожны чалавек пры ўладкаванні на працу пройдзе інструктаж па ахове працы, дзе пазнаёміцца са сваімі абавязкамі. Я абсталюю кабілеты па найноўшых тэхналогіях, забяспечу ўсіх патрэбным інструментам, усталяю энергазберагальнае асвятленне, каб у работнікаў не псаваўся зрок, выдам свайму персаналу зручнае, практычнае адзенне, адпаведнае іх памеру, каб яно не перашкаджала пад час працы, абсталюю кабілеты відэакамерамі. Бо правільная арганізацыя працоўнага месца дапаможа пазбегнуць траўматызму.

Усе калегі пройдуць бясплатна медыцынскі агляд, каб пацвердзіць сваю прыдатнасць да працы. Гэта дазволіць мне кантраляваць стан супрацоўнікаў і захоўваць здаровую атмасферу ў калектыве. Таксама сваім калегам, якія на працягу працоўнага года не мелі ніякіх заўваг, буду выплачваць дапамогу, за кошт цэнтра забяспечу пуцёўкамі на адраўленне.

Я ўпэўнена ў тым, што не будзе лішнім праводзіць канкрэтныя курсы, на якіх слухачы змогуць знаёміцца і ўдасканальваць свае веды па ахове працы, прычым па выніках гэтых курсаў павінны праводзіцца залікі ці экзамены. З малодшым медперсаналам буду праводзіць прыватныя гутаркі, каб чалавек зразумеў усю адказнасць за сваю справу. А самае галоўнае перад пачаткам працы кожны тыдзень стану наладжваць “пяціхвілінкі” з мэтай папярэджання траўматызму або невыканання правіл па ахове працы. Гэта вельмі карысна, бо здаўна не проста так жыве ў народзе мудрасць: “Вада і камень точыць...”.

А яшчэ, я так думаю, трэба заахвочваць тых, хто сваёй адданай, добрасумленнай, без парушэнняў правіл аховы працай прыносіць

карысць усім людзям. Я хачу, каб мае калегі на працы адчувалі сябе як дома, і прыкладу для гэтага ўсе сілы. Абавязкова ў цэнтры ствару ўмовы для адпачынку людзей, каб супрацоўнікі адчувалі, што кіраўнік пра іх клапаціцца. Для гэтага я ўсталюю фіта-бар. Тут кожны работнік зможа адведаць любыя лекавыя напоі для ўмацавання імунітэту.

Я перакананая, што толькі тады мы зможам разам працаваць ды і жыць спакойна, калі зразумеем адну вельмі простую ісціну: бяспека ў нашых руках. Кожны з нас, не спадзеючыся на чыю-небудзь дапамогу і падказку, перад тым, як што-небудзь зрабіць, павінен падумаць пра сябе і сваіх калег. Пры гэтым не трэба забываць, што небяспеку могуць уяўляць не толькі фізічныя дзеянні, але і словы, указанні, якія могуць прывесці да негатыўных наступстваў. Таму я ўсяляк буду імкнуцца стварыць у цэнтры добразычлівыя адносіны. А адказнасць за свае ўчынкi кожны будзе несці сам.

Заўсёды трэба памятаць, што, выконваючы элементарныя правілы па ахове працы, мы робім сваё жыццё і жыццё тых, хто побач, бяспечным, а працу – больш эфектыўнай.

Вельмі спадзяюся, што прафесія ўрача, якую я выбрала, зможа не толькі прынесці задавальненне мне, але захаваць жыццё многім людзям. Веру, што мая праца стане сэнсам майго жыцця, а яе вынік прынясе шмат шчасця іншым.

Т. В. СЕВЕРЦАВА, вучаніца 11-га класа ДУА “Бяседавіцкі вучэбна-педагагічны комплекс яслі-сад-сярэдня школа” Хоцімскага раёна, пераможца раённага конкурсу сачыненняў навучэнцаў “Што б я зрабіў для бяспекі працы работнікаў, калі б быў кіраўніком прадпрыемства” (педагог – С. Б. Новікава, настаўніца беларускай мовы і літаратуры)